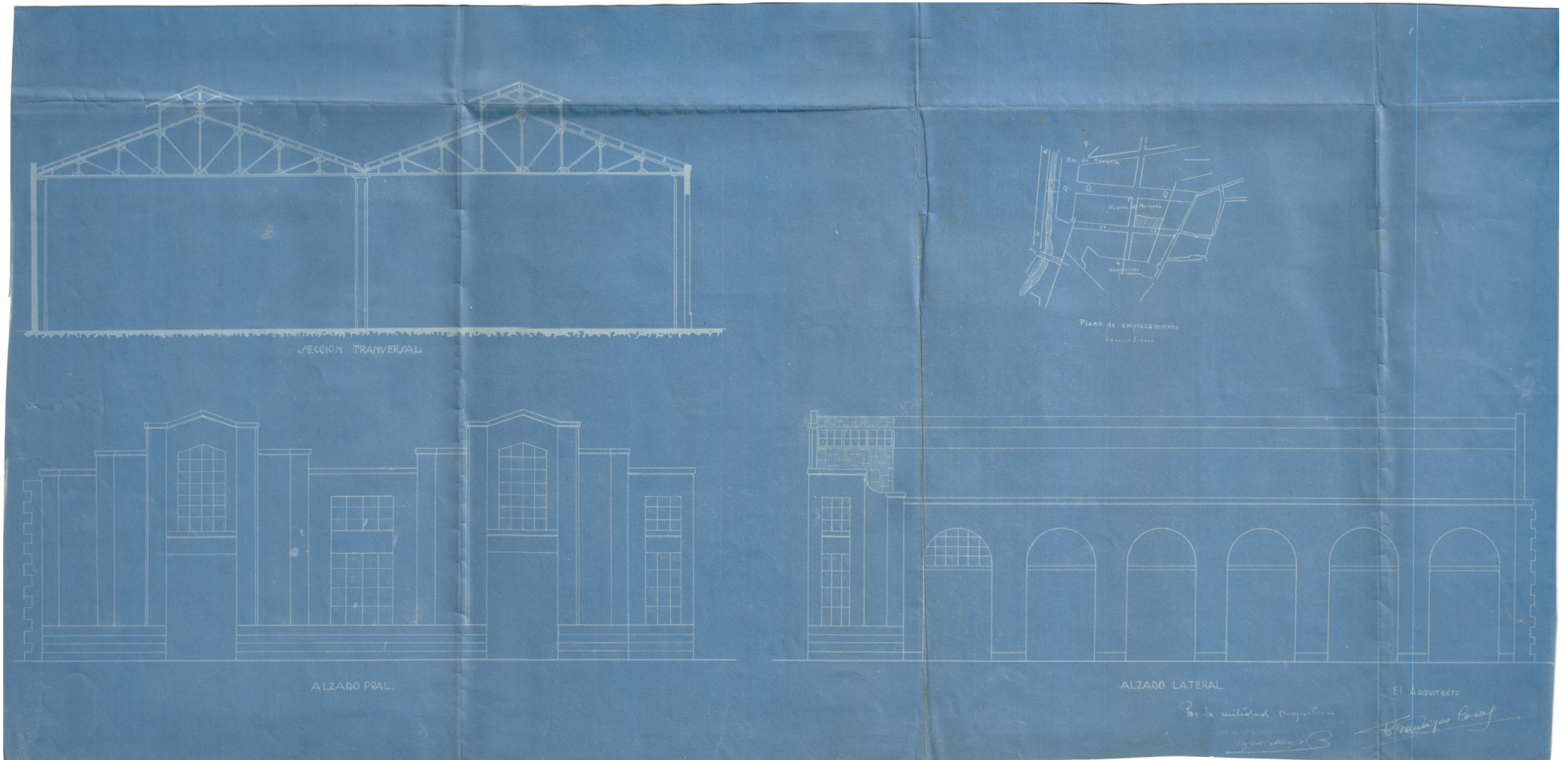

OBRA DEL MES

FRANCISCO CASAS LLOMPART

FÀBRICA LA ROSA BLANCA

PALMA

L'any 1851 Bartolomé Roca Estades fundà una destil·leria al raval de Santa Catalina (carrer del Sargent Caro), que produïa Anís Bellver i Ron San Martín. Posteriorment, la família s'emparentà amb els propietaris de la destil·leria Suau i va iniciar la fabricació de cervesa cap al 1890, la qual es comercialitzà amb el nom de la Rosa Blanca fins a finals del segle XX.

El lloc de producció de la cervesa es traslladà diverses vegades, carrer del Comerç 4, carrer de Sant Martí 33 i finalment al carrer de la Protectora, a la zona anomenada hort d'en Moranta, prop de la plaça de Santa Catalina i de la Riera. Aquesta fàbrica va ser reformada i ampliada el 1930 per Francisco Casas, amb el que seria un dels seus primers projectes.

Es tractava d'un gran edifici en cantonada format per dues naus adossades i cobertes per encavallades metàl·liques. La façana principal articulada a través de dos portals recorda un altre projecte seu del mateix any, el garatge que hi havia en el cap de cantó dels carrers Nuredduna i Pere d'Alcàntara Penya, pel seu classicisme estilitzat, mentre que la lateral, més baixa es resol amb la repetició d'arcades que responen al ritme dels suports de la coberta.

La fàbrica fou esbucada fa anys i tot el seu entorn va ser completament modificat en realitzar-se la reforma número 1 prevista al Pla Alomar, corresponent a l'obertura i urbanització de l'avinguda de Jaume III.

FITXA DESCRIPTIVA

CODI: AV1193002655

NIVELL DE DESCRIPCIÓ: Unitat documental composta

TÍTOL: FÀBRICA "LA ROSA BLANCA"

DATA: 1930

DADES FÍSQUES: Expedient en paper i format digital.

ÀREA DE CONTINGUT I ESTRUCTURA

ABAST I CONTINGUT: Arxiu de Visat.

LOCALITZACIÓ DE L'ORIGINAL: Arxiu

PROCEDÈNCIA: Arxiu COAIB

ÀREA DE CONTEXT

AUTOR: Francisco Casas (Palma 1905 - Illetes, Calvià 1977) estudià a Barcelona i com altres arquitectes mallorquins formats allà en aquells anys -Guillem Muntaner, Enric Juncosa-, pogué conèixer l'ambient en què es va gestar el GATEPAC i també les activitats promogudes pel grup racionalista català per difondre el Moviment Modern.

Segurament per aquest motiu, l'any 1928, abans d'acabar la carrera, publicà, juntament amb l'escriptor Llorenç Villalonga, al diari El Día una sèrie d'articles amb el títol "De Arquitectura", que poden considerar-se els primers apareguts a Mallorca en què es defensen els postulats de Le Corbusier.

Ja titulat, començà la seva trajectòria professional alternant un estil més tradicional amb el racionalisme.

En aquest estil i d'aquesta primera època, són remarcables sobretot dues obres: el Café Bar Mercantil, a la Plaça d'Espanya d'Inca, i la casa per a Josefa Mayol, a l'Avinguda Alemanya de Palma.

Després

de la Guerra Civil, com la resta de la generació d'arquitectes mallorquins inicialment atrets pel racionalisme, la seva trajectòria seguirà un camí d'acord amb la tendència tradicionalista pròpia del nou règim i ja no oferirà exemples de l'interès de la primera etapa. Amb tot és possible trobar mostres del seu ofici a algunes obres significatives d'un recorregut marcat per l'alternança estilística, com l'edifici de la Mútua General de Seguros (1945, carrer de Sant Miquel, Palma), l'edifici d'habitatges a la plaça de Santa Eulàlia (1947, Palma), l'Hotel Maricel a cas Català (1948, Calvià) o l'Hotel Nixe a Cala Major (Palma, 1957).